

BELGISCHE SENAAT**—
BUITENGEWONE ZITTING 1988****—
26 APRIL 1988
—****Voorstel van wet tot aanvulling van de wet
van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen
en de lijkbezorging****(Ingediend door de heer De Loor c.s.)****—
TOELICHTING
—**

Het algemeen principe dat de lijkbezorging beheerst, is dat in de eerste plaats de wil van de overledene moet worden geëerbiedigd (artikel 21 van de wet van 20 juli 1971). Dit principe geldt in het bijzonder wanneer de afgestorvene tijdens zijn leven gevraagd heeft om gecremeerd te worden, zodat in zulk geval geen aanvraag om verlof tot verassing moet worden gedaan (zie artikel 21, § 1, van de wet van 20 juli 1971; zie ook de omzendbrief van 30 april 1987, *Belgisch Staatsblad* van 12 mei 1987).

Het is een feit dat het aantal crematies in ons land sterk toeneemt.

Toch gebeurt het nog dat de laatste wilsbeschikking om gecremeerd te worden niet wordt uitgevoerd, enerzijds omdat men niet op de hoogte is van de laatste wilsbeschikking ter zake, anderzijds omdat men er te laat kennis van krijgt.

Dit wetsvoorstel strekt ertoe de gemeentebesturen te verplichten de mogelijkheid te bieden aan hun inwoners om de dienst burgerlijke stand schriftelijk in kennis te stellen van hun laatste wilsbeschikking. Deze kennisgeving moet dan opgenomen worden in het hoofdregister van de bevolking.

SENAT DE BELGIQUE**—
SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1988****—
26 AVRIL 1988
—****Proposition de loi complétant la loi du
20 juillet 1971 sur les funérailles et
sépultures****(Déposée par M. De Loor et consorts)****—
DEVELOPPEMENTS
—**

Le principe général qui régit les funérailles est en tout premier lieu que la volonté du défunt doit être respectée (article 21 de la loi du 20 juillet 1971). Il en va notamment ainsi lorsque le défunt a, de son vivant, demandé à être incinéré, auquel cas aucune demande d'autorisation de crémation ne doit être introduite (voir l'article 21, § 1er, de la loi du 20 juillet 1971; voir également la circulaire du 30 avril 1987, *Moniteur belge* du 12 mai 1987).

Il est de fait que, dans notre pays, le nombre de crémations est en forte augmentation.

Pourtant, il arrive encore que le souhait du défunt d'être incinéré ne soit pas respecté, soit parce qu'on était dans l'ignorance de ses dernières volontés en la matière, soit parce qu'on n'en a eu connaissance que tardivement.

La présente proposition de loi vise à obliger les administrations communales à offrir à leurs habitants la possibilité de faire connaître de leur vivant, au service de l'état civil, leurs dernières volontés à ce sujet. Celles-ci devront être consignées dans le registre principal de la population.

Op die manier wordt bij de aangifte van het overlijden, de aangever hiervan op de hoogte gebracht, zodat in de toekomst hierboven aangehaalde vergissingen niet meer kunnen voorkomen.

De burgers zullen dus wettelijk in de mogelijkheid zijn om tijdens hun leven hun gemeente in kennis te stellen van hun laatste wil inzake de door hen gekozen vorm van wettelijk toegelaten lijkbezorging.

Op het ogenblik van het overlijden kan er dan geen betwisting meer zijn over de wijze van lijkbezorging.

H. DE LOOR.

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL

Artikel 21, § 1, van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging wordt aangevuld met een derde lid luidende :

« Geldt eveneens als aanvraag : de vrijwillige schriftelijke kennisgeving van de laatste wilsbeschikking van de persoon tijdens zijn leven, waarin hij vraagt om bij zijn overlijden verast te worden, gericht aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van zijn gemeente.

Deze laatste wilsbeschikking inzake de wijze van lijkbezorging wordt ingeschreven in het hoofdregister van de bevolking. »

H. DE LOOR.
P. MATTHYS.
K. VERSCHUEREN.

De cette manière, les dernières volontés du défunt seront portées à la connaissance du déclarant, lors de la déclaration du décès, et des erreurs du type de celles mentionnées ci-dessus ne pourront plus se reproduire à l'avenir.

Les citoyens auront ainsi la possibilité légale d'informer, de leur vivant, leur commune de leur préférence pour l'un des modes de sépulture prévus par la loi.

Au moment du décès, il ne pourra donc plus y avoir aucune possibilité de contestation concernant le mode de sépulture.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE

L'article 21, § 1er, de la loi du 20 juillet 1971 sur les funérailles et sépultures est complété par un troisième alinéa, rédigé comme suit :

« Tient également lieu de demande : la communication écrite des dernières volontés du défunt, faite de son plein gré et de son vivant, dans laquelle il demande à être incinéré après sa mort, et adressée à l'officier de l'état civil de sa commune.

Ces dernières volontés quant au mode de sépulture sont inscrites dans le registre principal de la population. »